«رسالت» نقش کشورهای منطقه در تولید گردوغبار، به همراه آثار مخرب عدم تأمین حقابه تالاب‌ها را بررسی کرد

ریزگردهای وارداتی!

گروه اجتماعی

آن‌هایی که به کشورهای همسایه سفر کرده‌اند به چشم دیده‌اند که ناگهان سیلی از شن از هوا جاری می‌شود و به سر و روی مردم می‌بارد. همین ذرات است که وقتی باد می‌وزد و طوفان به پا می‌شود، راه شهرهای کشورمان را دربیش می‌گیرد و چندروزی برایمان گردوخاک می‌کند. به این ترتیب سال‌هاست جغرافیای ایران، با رویدادی نامبارک دست به گریبان است. مه غلیظی از گردوغبار بر آسمان اغلب استان‌های کشور سیطره می‌افکند و انتظار بارش باران را ناکام می‌گذارد. پدیده‌ای که بیشتر فقط خطه‌ای از جنوب کشور را فرامی‌گرفت، حالا قریب به اتفاق استان‌ها و شهرهای بزرگ را درمی‌نوردد. در سالیان دورتر فعالان محیط زیست زنگ خطر لودگی شدید هواو پیامدهای مرگبار ناشی از ریزگردها را به صدا درآورده و اعلام کردند به زودی نه‌تنها مناطق جنوبی که بسیاری از مناطق مرکزی و شمال کشور نیز گرفتار این پدیده خواهند شد. حالا چند سالی می‌شود که گردوغبار روزگار مردم خراسان رضوی و استان‌های شمالی را هم تیره و تار کرده است. به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، صرف نظر از مشکلاتی که در آن سوی مرزها به مکیدن آب و خشک شدن زمین‌ها و در نتیجه به هجوم گردوخاک به کشورمان منجر می‌شود، منشأ داخلی بیشتر ریزگردها، تالابی بوده و در صورت ادامه روند خشک شدن تالاب‌ها و عدم تأمین حقابه، می‌توانند به کانون‌های جدیدی برای تولید گردوغبار تبدیل شوند. علاوه بر این خشکسالی و کم بارشی، مدیریت نادرست منابع آب و نوسان‌های اقلیمی هم تأثیر نامطلوبی بر طبیعت گذاشته و تالاب‌ها از آثار مخرب این عوامل در امان نمانده‌اند.

گلستان در طول سال‌های گذشته بارها شاهد هجوم ریزگردها بوده است، اتفاقی که بسیاری از کارشناسان دلیل آن را نرسیدن حقابه به تالاب‌ها و رودخانه‌ها می‌دانند. این استان در کرانه دریاچه خزر و یکی از مناطق اصلی نوار سبزجنگل‌های شمال، در آستانه تبدیل شدن به یکی از منابع اصلی ریزگردهاست. به تازگی پای این رویداد نامبارک به استان البرز هم باز شده، رضا قاسم‌پور، معاون محیط زیست طبیعی البرز، دی ماه سال گذشته، با تأیید خشکی تالاب صالحیه، اعلام کرد که زهکشی ۴۰ کیلومتری جهاد کشاورزی، شترهای سرگردان و تأمین نشدن حقابه باعث شد این منطقه نیز به کانون ریزگردها اضافه شود و این نگرانی وجود دارد که گردوغبار حاصل از خشکیدگی تالاب صالحیه نه فقط البرز که استان‌های قزوین و تهران را هم تحت تأثیر قرار دهد. اتفاقی که بیشتر در این مناطق بسیار کم سابقه ارزیابی شده بود، حالا هشداری جدی برای دیگر مناطق کشور است و نشان می‌دهد مرزهای این پدیده وسیع‌تر شده است.

طوفان‌های ریزگرد در خوزستان پدیده جدیدی نیست. این استان از سال‌هایش به دلیل وجود کانون‌های فعال گردوغبار، خشکسالی شدید، فرونشست زمین و کاهش حقابه رودخانه‌ها، در معرض چنین پدیده‌هایی بوده است. با این حال، افزایش بسامد این چالش در سال‌های اخیر نگرانی‌ها و بلوچستان عمیقی را به همراه داشته است. وضعیت در سیستان و نیز کم و بیش مشابه خوزستان است و «بادهای ۱۲۰ روزه» که معمولا از اواخر اردیبهشت آغاز می‌شوند، در سال‌های اخیر به دلیل خشکسالی‌های متوالی به بیش از ۱۶۰ روز افزایش یافته‌اند.

طی یک دهه اخیر، دولت‌های مختلف وعده‌هایی مبنی بر اصلاح کانون‌های ریزگرد و احیای تالاب‌ها داده‌اند. با این حال به گفته محمد بهنام رسولی در قامت فعال محیط زیست ویژه هشگرآب، «واقعیت‌های میدانی نشان می‌دهد حل مسئله ریزگردها مستلزم همکاری‌های منطقه‌ای و جهانی است. هم اینک تالاب‌های عراق خشکیده‌اند و جنوب بصره و بخش ایرانی هورالعظیم نیز با کاهش حجم آب مواجه شده است. فقط به این علت که ترکیه در سرشاخه‌های دجله و فرات سد ساخته است. عربستان نیز یکی از کانون‌های گردوغبار در منطقه غرب آسیاست و بخشی از ریزگردهایی که وارد ایران می‌شود از زمین‌های خشک آن برمی‌خیزد.

این پژوهشگر در ادامه، نقطه نظر خود را به شکل مبسوط با مخاطبان «رسالت» به اشتراک گذاشته است.

همانطور که اطلاع دارید، ریزگردها به عنوان یک چالش زیست‌محیطی سال‌هاست گریبان‌گیر مناطق جنوبی و شرقی کشور بوده، اما در چندسال اخیر استان‌های شمالی نیز با این پدیده مواجه شده‌اند. علت اصلی این موضوع چیست؟

برخی از ریزگردهایی که با آن دست به گریبانیم، سبقه تاریخی دارند. همانند بادهای ۱۲۰ روزه در منطقه زابل که از دیرباز رمل‌های ماسه با وزش باد جابه‌جا شده و پس از شدت گرفتن آن در یک دوره زمانی مشخص، با طوفان‌های گردوخاک مواجه می‌شویم. برخی دیگر سبقه تاریخی و طبیعی ندارند. در مناطقی نظیر کردستان، ایلام، کرمانشاه و تا حد زیادی خوزستان و به‌ویژه مناطق مرکزی ایران، ازجمله اصفهان، تهران، کاشان و شمال کشور تا چندسال گذشته تصوری از بروز ریزگردها و گردوغبار نداشتیم. این موضوع نشان می‌دهد، تغییراتی در طول این چند دهه اتفاق افتاده که باعث بروز این پدیده شده است. این تغییرات عمدتا به محیط زیست و منابع طبیعی برمی‌گردد. اکنون هجوم ریزگردها در گلستان به یک معضل جدی بدل شده، بخشی از ریزگردهای این استان از بیابان‌ها و نمکزارهای ترکمنستان برمی‌خیزد، به‌طوری که سازمان جهانی هواشناسی آن را یک پدیده جوی خطرناک تعریف می‌کند. متأسفانه بخش زیادی از مراتع این استان اکنون تُنُک شده‌اند، مراتعی که از بین رفتند یا تغییر کاربری پیدا کردند پتانسیل این را دارند که تبدیل به کانون ریزگرد شوند، اما موضوع مهم دیگر این است که چرا دولت‌ها در مدیریت و محافظت از منابع گلستان به درستی عمل نکرده‌اند، آن هم در شرایطی که تغییر اقلیم، کشور ما را به دلیل شرایط شکننده بسیار تحت تأثیر قرار داده، و این موضوع باید دولت‌ها را به سمت حفظ مراتع و پوشش جنگلی سوق دهد تا این مناطق مثل کمربندی سبزعمل کنند.

متأسفانه در مناطق مرکزی نیز ساختمان خاک و پوشش گیاهی مراتع از بین رفته و درکنار عدم مدیریت منابع آب که باعث کاهش جریان طبیعی رودخانه‌ها و خشکیدگی تالاب‌ها شده، کانون‌های جدید تولید گردوغبار پدید آمده است. عامل اصلی بروز آن، فعالیت‌ها و مداخلات انسان در طبیعت است. همه ما می‌دانیم طبیعت هر منطقه‌ای اگر براثر مداخلات انسانی آسیب ندیده باشد، با هر میزان بارندگی و پوشش گیاهی قادر است در سطح خاک مقاومت و ایستایی ایجاد کند تا براثر وزش باد و طوفان، جابه‌جا نشود. اما در این زمینه نه فقط کانون‌های داخلی بلکه باید به کانون‌های خارجی تولید ریزگرد هم توجه کرد. براساس گزارش‌های رسمی، از حدود دو دهه قبل که ریزگردها راه ورود به ایران را باز کردند، اعلام شده منشأ ۵۵ درصد آن‌ها، بیابان‌های عراق، به‌خصوص اراضی در معرض بیابان‌زایی دجله و فرات است. سدسازی‌های گسترده ترکیه، در قالب پروژه «گاپ» که برای بهره‌برداری از منابع آبی رودخانه‌های دجله و فرات طراحی شده، تغییرات اساسی در رژیم‌های آبی این منطقه ایجاد کرده و ادامه این روند، علاوه بر خشکسالی، بستر تازه و قوی‌تری برای برخاستن غبار و ریزگرد، نه‌تنها به سمت خوزستان، بلکه برای بسیاری از استان‌های مجاور خواهد بود. پیامد اجرای طرح گاپ تاکنون به بحران خشکسالی در سوریه و عراق، بایر شدن چند میلیون هکتار از اراضی کشاورزی این کشورها و قطع حقابه رودخانه هورالعظیم ایران از دجله و فرات انجامیده است.

چرا در سالیان اخیر به جای ارائه راهکارهایی به منظور حل مسئله ریزگردها، رویکردهای فرسایشی حاکم بوده است؟

ببینید این موضوع ناشی از سیاستگذاری‌های اشتباه است. البته به این نکته هم باید توجه کرد که مسئله آب و محیط زیست، چندوجهی و پیچیده است. به‌عنوان مثال شمار دسترسی حفظ امنیت غذایی گام برمی‌دارید، که اقدام درستی هست، درحالی که با توسعه زمین‌های کشاورزی به‌تدریج برخی مناطق و مراتع سرزمینی تخریب و جنس و ساختمان خاک و پوشش گیاهی از بین می‌رود. هنگامی که زمینی شخم خورده باشد، باتوجه به اینکه استطاعت و بضاعت کشت دیم نیز براثر بارندگی‌های ناچیز در کشور کم است، با اندک وزش باد، خاک بلند شده و ذرات سبک به همراه هوا جابه‌جا می‌شوند اما از آب است. علیرغم اینکه منابع آب را چه در قالب آب‌های سطحی و چه در قالب اضافه برداشت از آب‌های زیرزمینی به بند کشیده‌ایم، هنوز با چالش کم‌آبی برای تأمین نیازهای اولیه خود مثل آب شرب مواجهیم. ما در اطراف شهر تهران دیگر هیچ منبع آبی باقی نگذاشته‌ایم که محدود و محصور نشده باشد، با این حال علیرغم اینکه چاه‌های بسیار زیادی حفر شده و از حد آبدهی عبور کرده‌ایم، کماکان برای تأمین نیاز آبی مشکل داریم. این مسئله نشان می‌دهد، مدیریت منابع آب، و الگوی توسعه ما متناسب با منابع آب و خاک نبوده است؛ این مشکل به‌عنوان یک کلاف درهم تنیده سال به سال پیچیده‌تر و گسترده‌تر می‌شود و عملا مسئولان صرفا به یکسری پیامدها و نشانه‌های آن می‌توانند بپردازند و عمق بحران سال به سال عمیق‌تر می‌شود. لذا مهم‌ترین چالشی که اکنون با آن مواجهیم مربوط به منابع آب است و متأسفانه مراتع نیز براثر دست درازی و بی‌انضباط جریان‌های طبیعی آب تخریب شده‌اند، این‌ها همه در کنار پدیده‌ای به نام تغییر اقلیم، دایره چالش‌های زیست‌محیطی را بر سرزمین ما تنگ‌تر کرده است. این موضوع افزایش تبخیر و از دست رفتن رطوبت را به دنبال داشته و باعث کاهش بارندگی‌ها شده و پوشش‌های طبیعی باقی مانده، توان مقاومت در برابر تغییرات اقلیمی را به شکل گذشته ندارند. با تداوم این روند و کاهش حقابه تالاب‌ها و افزایش فعالیت‌های انسانی، خطر گسترش ریزگردها محتمل است.

کارشناسان می‌گویند، محافظت از تالاب‌ها به این دلیل از شاخص‌های مهم محیط زیست به شمار می‌رود که مانع بروز پدیده گردوغبار می‌شوند. اما گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد که بیشتر این پهنه‌های آبی، به کانون‌های پراکنش گردوغبار تبدیل شده‌اند، به اعتقاد شما مدیریت نادرست منابع آبی و نوسان‌های اقلیمی شدید چقدر در خشکی و تهدید تالاب‌ها نقش داشته‌اند؟

نکته‌ای که به آن اشاره کردید کاملا درست است، یکی از دلایل بروز پدیده ریزگردها همین از دست رفتن و خشک شدن پهنه‌های آبی سرزمین ما و سرزمین‌های مجاور است. به طور مشخص در خوزستان، بخش زیادی از بین النهرین و تالاب‌هایی که در هورالعظیم و مناطق اطراف وجود دارد، خشک شده‌اند و خاک نرمی که در کف آن‌ها وجود دارد، با اندک وزش باد بلند شده و مشکلات بسیار بزرگی را برای ساکنان خوزستان و استان‌های همجوار ایجاد می‌کند. دلیل اصلی از بین رفتن تالاب‌ها، مدیریت آب‌های سطحی است و ما بر روی تمامی رودخانه‌های کشور حداقل یک سد احداث کرده‌ایم و آبی که قرار بود به شکل طبیعی در رودخانه جریان پیدا کند و به تالابی منتهی شود، درمکان دیگری، در بالادست پشت سدی محصور و آن را برای کشاورزی و یا برای شرب و صنعت مورد استفاده قرار داده‌ایم. طبیعتا پهنه پایین دست با خشک شدن یک کانون گردوغبار تبدیل شده و چون باوری هم در میان مدیران و مسئولان در رابطه با اختصاص حقابه زیست‌محیطی وجود ندارد، آن حداقل مورد نیاز برای پایداری طبیعت را هم از آن دریغ کرده‌ایم و مشکل دوچندان شده است. نداشتن نگاه بلندمدت باعث شده است که در تمام این سال‌ها، حتی با وجود در نظر گرفتن بودجه‌های کلان در بعضی دوره‌ها، اقدامات مفید و نتیجه‌بخشی انجام نشود و این موضوع احتمال درگیری شهرها با گردوخاک در آینده را افزایش می‌دهد. در مورد کانون‌های خارجی گردوغبار ازجمله در کشور عراق، انگشت تقصیر را باید به سمت سدهای ترکیه نشانه رفت که اقلیم و طبیعت عراق را به شکل حادی با مشکلات جدیدی مواجه کرده، تالاب‌های عراق خشکیده‌اند و جنوب بصره و بخش ایرانی هورالعظیم نیز با کاهش حجم آب مواجه شده است. به این علت که ترکیه در سرشاخه‌های دجله و فرات سد ساخته است. بنابراین تالاب‌ها و نخلستان‌های عراق نرم نرمک خشک شده و به منشأ گردوغبار تبدیل شده‌اند و بخش زیادی از مشکلات ما در غرب کشور براثر ریزگردی است که منشأ آن در عراق است.

همانطور که می‌دانید خوزستان، دارای یکی از پرچالش‌ترین مناطق کشور از منظر زیست محیطی است و اکنون شرایط زیستی برای مردم خوزستان مطلوب نیست. در استان سیستان و بلوچستان نیز به همین ترتیب است. فکر می‌کنید پیامد این مسئله چه خواهد بود؟

ببینید مسئله آب در دو منطقه خوزستان و سیستان و بلوچستان فراسرزمینی است. ما در حوزه خوزستان، هورالعظیم را داریم که بین کشور ایران و عراق مشترک است. بخش زیادی از آب آن از دجله و فرات تأمین و درنهایت از طریق اروند به خلیج فارس منتهی می‌شود. بنابراین کاهش آب دجله و فرات و حتی در برخی برهه‌ها، نرسیدن آب به انتهای رودخانه باعث شده که وضعیت سرزمینی هورالعظیم متفاوت باشد و به کانون ریزگرد بدل شود، کما اینکه ورودی هورالعظیم از سمت ایران هم با سیاست‌های آبی‌ای که اتخاذ شده، وسدهای متعددی که برروی کرخه و کارون و در احداث شده، این وضعیت را تشدید کرده است، بنابراین هم از سمت ایران و هم از سمت عراق، شاهد فشار بر روی تالاب‌های موجود در منطقه خوزستان و در مجاورت آن در کشور عراق هستیم. این استان دارای بیش از ۳۵ هزار هکتار کانون فعال ریزگرد است. بی‌توجهی به کنترل و اصلاح این کانون‌ها، در کنار تداوم خشکسالی و بحران کم‌آبی، شرایط زندگی را برای مردم خوزستان دشوار کرده است.

مشابه این موضوع، در سیستان و بلوچستان با خشک شدن و از بین رفتن دریاچه هامون رخ داده که سرمنشأ آن را باید به رودخانه هیرمند نسبت داد. این رودخانه از کشور افغانستان وارد ایران می‌شود و متأسفانه در چند دهه اخیر دیپلماسی کشورما از قوت و شدت لازم برخوردار نبوده و به تأمین حقابه هامون منتهی نشده است، این موضوع با افزایش پدیده طوفان‌های موسمی و از دست رفتن آب به‌عنوان یک منبع اصلی برای زیرساخت‌های زندگی، پیامدهای متعددی به همراه داشته است. پیامد مستقیم این شرایط، خالی شدن بسیاری از روستاها از سکنه و مهاجرت گسترده به شهرهایی مانند زابل و زاهدان بوده است. این مهاجرت‌ها نه‌تنها موجب تشدید فشار بر شهرهای میزبان شده، بلکه الگوی جمعیتی را نیز دگرگون کرده است. از طرفی این موضوع، تشدید معضلات زیست‌محیطی را نیز به دنبال داشته است.

مهاجران به حاشیه شهرهای بزرگ می‌آیند؛ شهرهایی که در تأمین نیازهای آبی خود با مشکلات متعددی مواجه هستند. فشار تو‌أمانی که بر شهرها ایجاد می‌شود، باعث دست درازی بیشتر آن‌ها بر منابع آبی مجاورشان می‌شود. این منابع، سهم جوامع پیرامونی بوده که با دریغ کردنش، آن‌ها نیز به ناچار به جاشده و کوچ می‌کنند. به این ترتیب شهرها بزرگ و بزرگ‌تر شده و دست درازی به منابع آب وسعت بیشتری پیدا می‌کند. زنگ خطر جدی این است که کشور ما به لحاظ منابع آب سطحی، کشوربرخورداری نیست و بخش زیادی از نیازهای آبی در شهرها با توجه به ناکافی بودن این منابع به سمت آبخوان‌ها و سفره‌های آب زیرزمینی رفته است و باید از این بابت بسیار نگران بود.

گفته شد با تداوم روند خشکسالی، فرونشست زمین، کاهش حقابه تالاب‌ها و افزایش فعالیت‌های انسانی آلاینده، خطر گسترش ریزگردها محتمل است. در هفته‌های اخیر هشدار طوفان شن و گردوغبار برای مناطقی مانند کاشان صادر شده است. آیا این هشدارها می‌تواند نشانه‌ای از گسترش جغرافیای ریزگرد در سایه غفلت ما باشد؟

بله همانطور که اشاره کردید، مثال بسیار واضح این موضوع، گسترش طوفان‌هایی است که در هفته‌های گذشته در تهران و کاشان اتفاق افتاده و ما در کنار آلودگی‌های منطقه‌ای در اثر فعالیت‌های انسانی، صنعتی و شهری با پدیده ریزگرد و گردوغبار هم مواجهیم که متأسفانه تلفات و خسارت‌های شدیدی نیز به همراه داشته و این کاملا نشانه‌ای از گسترش و تعمیق جغرافیای بحران در بخش آب، خاک و گردوغبار است. این موارد خیلی زود در صحنه رقابت با چالش‌های دیگر، شاید کمرنگ شود. مسئولان به دلیل گستردگی مسائلی که در سایر حوزه‌ها با آن مواجه هستند، با تجویز مُسکن سعی در پوشش دردهای زیست محیطی دارند و همچنان راه حلی کارساز برای عبور از شرایط فعلی ارائه نمی‌کنند، این درحالی است که مسئله گردوغبار امسال شدت و وسعت بیشتری پیدا کرده و با ادامه این روند، طبیعتا باید انتظار روزهای سخت‌تری را داشت. مدیریت ضعیف در حوزه آب و برداشت بیش از اندازه از آب‌های زیرزمینی و از بین بردن جریان آب‌های طبیعی باعث شده که حتی دیگر به پشت سدها نیز آب نرسد و اگر کاری نکنیم با چالش‌هایی در ابعاد وسیع‌تر دست به گریبان خواهیم بود.

طی یک دهه اخیر دولت‌های مختلف وعده‌هایی مبنی بر اصلاح کانون‌های ریزگرد و احیای تالاب‌ها داده‌اند اما به نظر می‌رسد این وعده‌ها چندان اثربخش نبوده، این طور نیست؟

واقعیت‌های میدانی نشان می‌دهد این وعده‌ها یا اجرایی نشده یا نتوانسته‌اند چالش را مهار کنند و تکرار همساله وضعیت اضطراری در شهرهای مختلف، گواهی بر ناکامی سیاست‌ها و اقدامات است.

امروزه پیامدها و عواقب ناشی از عملکردها به حدی عیان است که مدیران محیط زیست و مدیران بخش آب، اذعان دارند به اینکه اقدامات گذشته اشتباه بوده و اکنون نتیجه آن در قالب مجموعه‌ای از چالش‌های درهم تنیده، مشهود است. اما نکته عجیب این است که برخی مدیران علیرغم اذعان به ناتوانی خود در مهار این چالش‌ها، رهایی از آن را در گروی مشارکت و اراده ملی می‌دانند، البته این موضوع قطعا مؤثر است، اما وقتی سیاست‌ها و تصمیمات چه در ابعاد بین‌المللی و ملی و چه منطقه‌ای کماکان در بی‌اراده پارادیم‌های گذشته می‌چرخد، و کماکان داریم به سمت ساخت سدهای جدید و توسعه شهرها می‌رویم و منابع آب جدید می‌آوریم و حتی بحث انتقال آب از دریا به‌عنوان مخدر و مسکن به افکار عمومی تزریق می‌شود، کاری از دست مردم برنمی‌آید و به نظر می‌رسد که همچنان اشتباهات درحال تکرار است.

شما در صحبت‌هایتان مطرح کردید، بحران ریزگردها در ایران ابعاد بین المللی هم دارد، اما متأسفانه شاهد همکاری‌های بین‌المللی برای مهار این بحران میان کشورهای منطقه نیستیم. عراق، سوریه، عربستان و افغانستان، دارای مناطقی خشک و متروکه هستند که باد، ریزگردها را از این کشورها وارد ایران می‌کند با این حال، هنوز یک همکاری جدی میان این دسته از کشورها برای مهار برخان مشاهده نمی‌شود، چگونه باید ظرفیت‌های بین المللی را برای رفع این مسئله فعال کرد؟

بله بخشی از این چالش ابعاد بین المللی دارد. مجموع مساحت کانون‌های خارجی تولید ریزگردها، ۲۷۰ میلیون هکتار است که در ۶ کشور ترکمنستان، عراق، افغانستان، پاکستان، امارات و عربستان قرار دارد و سالانه حدود ۱۲۷ میلیون تن گردوغبار تولید و روانه ایران می‌کنند. در برخی از برهه‌های زمانی نیز پروژه‌ها و طرح‌های مشترکی اجرایی شده اما عملا درگیری‌های نظام بین‌الملل باعث جدایی کشورها از یکدیگر شده و برخی مسائل مهم، کشورهای منطقه را درگیر ضروریاتی کرده، که آن‌ها را از پرداختن به مسائل زیست محیطی بازداشته است. از طرفی عربستان یکی از کانون‌های گردوغبار در منطقه غرب آسیاست و بخشی از ریزگردهایی که وارد ایران می‌شود از زمین‌های خشک آن برمی‌خیزد اما تاهمین چندی پیش کاهش سطح روابط سیاسی میان ایران و عربستان سبب شد تا این همسایه جنوب غربی، سیاست تعامل ناپذیری در حوزه زیست محیطی را در پیش بگیرد. کشور افغانستان هم ثبات سیاسی ندارد و حاکمیت آن را هیچ کدام از کشورهای جهان به رسمیت نشناخته‌اند که این موضوع، کار ما را در بحث دیپلماسی سخت می‌کند، در چنین شرایطی برنامه‌ریزی برای مقابله با ریزگردها آسان نیست، کما اینکه برای دریافت حقابه هیرمند نیز بحث دیپلماسی آب جواب نداده یا حداقل تابه حال پاسخ نداده است. بنابراین عرصه روابط بین الملل، کاملا روشن است و با مسائل متعددی مواجهیم. اگر بخواهیم اولویت‌بندی کنیم، باید در وهله نخست، مسائل خیلی جدی‌تری را حل کرده تا بتوانیم به یکسری تعاملات محیط زیستی در سطح بالاتری برسیم. موضوع دیگر هم این است که در مسائلی نظیر گردوغبار بین کشورها تضاد منافع وجود دارد. مثال خیلی واضح آن، میان ترکیه و عراق است. ظرفیت‌های بین المللی از جنس قانونی، خیلی در این قسمت قابل اتکا نیستند و شاید بیشتر بحث قدرت سیاسی و بین المللی مطرح باشد. از طرفی همکاری با کشورهای منطقه برای مقابله با ریزگردها در شرایط فعلی به یکسری سازوکارها نیاز دارد و بعید است که فعلا امکانی برای تحقق این مسئله وجود داشته باشد.

فکر می‌کنید راهکارهای حل بحران ریزگردها چه مواردی را شامل می‌شود؟

راهکارهای مقابله با ریزگردها از یک سو بسیار ساده و از طرفی بسیار پیچیده است، سادگی این راهکارها از این بابت است که هرچه میزان فضای سبز و گیاهانی با نیاز آبی کمتر و آستانه تحمل بالاتر نسبت به گرما افزایش پیدا کند، می‌تواند نقش مؤثرتری در بهبود وها داشته باشد. بحث محافظت از تالاب‌ها و رودخانه‌ها نیز مطرح است اما پرداختن به راهکارهای اساسی با توجه به وضعیت حاکم بر ایران و کشورهای اطراف پیچیده است، چون رقابت نامبارکی در استحصال و برداشت از منابع طبیعی میان کشورهای مختلف وجود دارد. بنابراین بیش از توجه به راهکارهای فنی، باید به دنبال سیاست ورزی و دیپلماسی بود. در این راستا باید ضمن بازنگری در سیاست‌های آبی، اجازه داد که سازمان محیط زیست در اعمال سیاست‌های خود به صورت مستقل عمل کرده و از توسعه ناپایدار جلوگیری کند.

از طرفی باید روابط خود را با همسایگان ارتقا داده و منافع، برنامه‌ها و پروژه‌های مشترک تعریف کنیم. لازم است یکسری پیشرانه‌هایی به منظور شکل‌گیری بستر مشارکت فراهم کرده تا آورده‌های مشترکی نیز حاصل شود. حتما باید دکانوسیون‌های بین المللی نقشی برای خود تعریف کنیم، در این صورت حتما در عرصه محیط زیستی با کشورهای همسایه نیز می‌توانیم ابتکار عمل داشته باشیم. در این بخش به تغییر نگاه و اولویت‌بندی در سیاست‌های کلان نیاز داریم، و باید مباحث محیط زیستی و سرزمینی را در زنجیره تصمیم‌گیری‌ها در اولویت قرار داده و به این موارد، منابع تخصیص دهیم. مسئله منابع طبیعی قابل بازگشت نخواهد بود. حیف است اگر به پدیده‌هایی نظیر ریزگردها عادت کرده و آن را به‌عنوان یک واقعیت طبیعی بپذیریم!

آگهی موضوع ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر کلاسه پرونده شماره ۱۴۰۳۱۴۴۱۰۱۸۰۰۰۸۴۱ و رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۲۰۱۰۱۸۰۱۶۸۹۶ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی عباس آباد تصرفات مالکانه بلامعارض خانم مرجان نقی لوفرزند محمدعلی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل برنبای احداثی به مساحت ۵۲۳ مترمربع کاربری مسکونی تحت پلاک ۲۶۱۹ فرعی از ۳۱۳ اصلی واقع در قریه کلاآباد دهستان کلاآباد خریداری از اکرم نقی لومحرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت معتقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند ظرف مدت یکماه از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۱۰ روز اعتراض خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۱۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۲۷

عباس رحمت پورکنی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان عباس آباد

==========

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ و برابر رای ۲ و ۱۴۰۳۶۰۳۱۰۰۱۰۳۶۴۷۱ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ هیات قانون تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی چمستان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی شادی سپده و علی قاسمی فرزند محمدحسین بالسویه نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری زراعی به مساحت ۲۷۲/۵۸ مترمربع که مقدار ۴۸ سیر مشاع عرصه وقف می‌باشد به شماره پلاک ۲۰۶ فرعی از ۱۸ اصلی واقع در قریه مغانده بخش ۱۱ خریداری شده از آقای و خانم علی مفیدی محرز گردیده است. لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی/سراسری در شهرها منتشرو در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل رابطه و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۱۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۲۷ م الف ۱۹۰۱۳

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک چمستان
عین الله تیموری

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۳۱۴۴۵۰۱۸۰۰۰۸۴۱ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک کلاله تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم عصمت احمد فرزند علی به ش.ش ۵۷۵ صادره از ایران در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره قطعه ۲۷۰ تفکیکی به مساحت ۱۸۴۹۹/۴۰ مترمربع مفروزومجزاشده از پلاک ثبتی ۶۳- اصلی بخش ۹ حوزه ثبتی کلاله انتقال ملک بلاواسطه از مالک رسمی (وراث مرحوم غلامرضا جهانی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت معتقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۲۷
م الف ۸۴۷۶

بهمن سارلی
رئیس ثبت اسناد و املاک کلاله

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۲۰۱۰۰۰۴۴۲ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبت ملک کلاله تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم احمد فرزند علی به ش.ش ۵۷۵ صادره از ایران در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره قطعه ۲۷۰ تفکیکی به مساحت ۱۸۴۹۹/۴۰ مترمربع مفروزومجزاشده از پلاک ثبتی ۶۳- اصلی بخش ۹ حوزه ثبتی کلاله انتقال ملک بلاواسطه از مالک رسمی (وراث مرحوم غلامرضا جهانی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت معتقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۲۷
م الف ۸۴۷۴

بهمن سارلی
رئیس ثبت اسناد و املاک کلاله

==========

آگهی اختصاصی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی سال ۱۴۰۴
در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳- آیین نامه اجرایی قانون مزبور مقرر می دارد که پرونده هایی که به موجب آراء هیات محترم مستقر در ثبت اسناد و املاک رامیان منجربه صدوررای جهت صدور سند مالکیت گردیده‌اند در دو نوبت به شرح ذیل آگهی می شود .
۱-رای شماره ۵۲۸ پرونده کلاسه ۱۷۹ ۱۴۰۶۳۰۳۱۲۰۱۰۰۰۰۱۷۹ ۱۴۰۳۱۱۴۴۱۰۱۰۰۰۰۱۷۹ تصرفات مفروزی و مالکانه خانم آیدا سارانی فرزند عبدالکریم مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۳۵۸۶ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۴ فرعی از ۳- اصلی واقع در بخش ۸ حوزه ثبتی ملک رامیان به آدرس استان گلستان شهرستان رامیان روستای زینب آباد پشت پلیس راه که انتقال ملک بلاواسط